

گزارش رویتز از کنسرت گروه «رستاک» در عمان
موسیقی سفیر ایران شد

نوای تیز سورنا سکوت سالن ابرای مسقط را می‌شکند. غوغای سازهای کوبه‌ای و نوای همسرایان فضای سالن را پر کرده است. به گزارش خبرنگاران به نقل از رویتز، در حالیکه دیگر کشورهای عرب حوزه خلیج فارس نگران گسترش نفوذ نظامی ایران در منطقه هستند، صداها عمانی با استقبال از ۱۴ عضو گروه رستاک در پایتخت خود مسقط، گوش به نوای آواز آنها سپرده‌اند. ناصر الطایی در سالن ابرای مسقط گفت: «حضور خالص رستاک بزرگداشت پیوندهای نزدیک ما با ایران است. ایران همسایه ماست و پیوندی هزاران ساله داریم.» گفته‌های او نشانگر بی‌طرف ماندن عمان در میان تنش فزاینده در منطقه است. نوازنده سرنا که کارش در میان نوازندگان آشکار بود، به لبه صحنه می‌آمد و شنوندگان را تشویق به دست زدن می‌کرد، تماشاچیانی که مخلوطی از عمانی‌ها، ایرانی‌ها، هندی‌ها و غربی‌ها هستند. «رستاک» از سوی گروهی از دانشجویان موسیقی در سال ۱۹۹۷ در تهران پایه‌گذاری شد، قبلاً نیز در برخی از نقاط جهان از جمله لندن به برگزاری کنسرت موسیقی محلی ایرانی پرداخته بود، اما این اولین بار بود که در کشوری از حوزه خلیج فارس به اجرا می‌پرداخت. رهبر گروه، سیامک سپهری گفت: «باور دارد موسیقی می‌تواند در بهبود روابط ایران با همسایه‌هایش کمک کند اما هدف اصلی رستاک نمایش تنوع سنت‌های موسیقیایی ایران است. «ما تلاش می‌کنیم که نواهای بیشتر شناخته شده را با آثاری که کمتر شناخته شده اند تلفیق کنیم، تا بین انواع موسیقی ایرانی پل بزینم. سپهری که از والدینی شیرازی و مازندرانی در تهران به دنیا آمده است، گفت که رستاک اعضای از اکثر نقاط ایران دارد. فرزند مرادی، خواننده موسیقی کردی گروه هم گفت: موسیقی فولکلور محلی ایران اشتراکاتی با بسیاری از همسایه‌های خود از جمله عمان دارد. ایران کشور بسیار بزرگ و متنوعی است. یکی از مشکلات گروه این است که در هر محلی گروه‌های موسیقی تنها با سنت‌های موسیقیایی خودشان کار می‌کنند. محصول کار رستاک در مسقط نوای رنگارنگی است که غم را با شادی، خط سیر ثابت با بداهه‌نوازی سازهای کلاسیک و مدرن را به هم می‌آمیزد. درخواست برای اجرای دوباره به فارسی و انگلیسی فضای سالن را پر کرده است، و رستاک که تصادفاً سفیر ایران شده است دوباره به صحنه بازمی‌گردد.

پانصد نفره

مصطفی عبدالمهدی

به بخش مراقبت‌های ویژه منتقل شد

مصطفی عبدالمهدی بازیگر و کارگردان تئاتر که مدتی است در بیمارستان بستری است، به دلیل وخیم‌تر شدن وضعیت بیماری به بخش مراقبت‌های ویژه منتقل شد. روزبهانی همسر مصطفی عبدالمهدی درباره وضعیت جسمانی و شرایط بیماری این هنرمند با سابقه تئاتر که بیش از یک دهه با بیماری سرطان دست و پنجه نرم کرده است، به مهر گفت: شرایط جسمانی آقای عبدالمهدی اصلاً مناسب نیست و مشکلات ایجاد شده برای کلیه و ریه او همچنان ادامه دارد. وی درباره روند درمانی مصطفی عبدالمهدی افزود: امروز پزشکان معالج آقای عبدالمهدی اعلام کردند که باید او را به بخش مراقبت‌های ویژه ICU منتقل کنند. همسر این هنرمند تأکید کرد: همسر درد زیادی را تحمل می‌کند و به همین دلیل با انتقال او به بخش ICU موافقت کردیم. مصطفی عبدالمهدی بازیگر و کارگردان تئاتر حدود ۱۴ سال است که با بیماری سرطان مبارزه می‌کند. وی طی چند روز گذشته به دلیل وخیم شدن بیماری و شرایط نامطلوب جسمی به بیمارستان منتقل شد.

آرژانها

جدیدترین اظهارات نوش آبادی درباره «قصه‌ها»

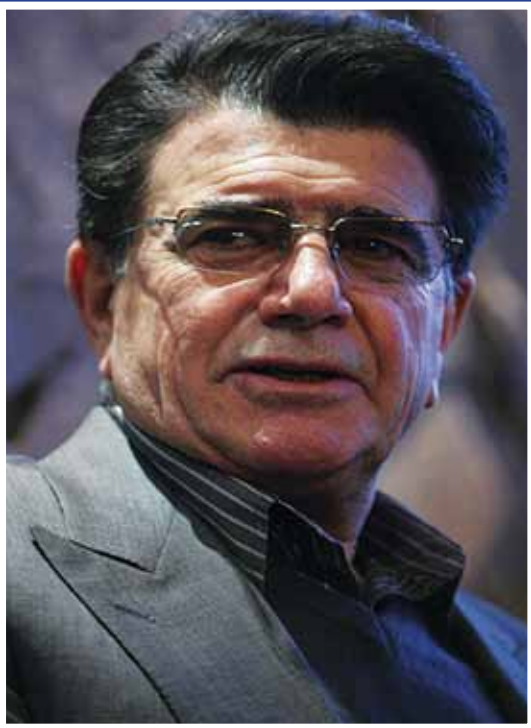
نگران نباشید

معاون پارلمانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با تأکید بر اینکه نباید فضا را بسته نگه داشت و با نقدهای غیرسازنده به تولیدکنندگان فیلم حمله کرد، معتقد است به هنرمند باید اجازه داد در چارچوب قانون، معضلات جامعه را به تصویر بکشند. به گزارش ایسنا، حسین نوش‌آبادی در جدیدترین اظهاراتش با انتقاد از جمله‌های وارد علیه فیلم «قصه‌ها» به کارگردانی رخشان بنی اعتماد، گفت: عداوت می‌خواهند این فیلم را سیاسی نشان دهند، در حالیکه اصلاً ماهیت سیاسی نداشته و حتی اگر داشته باشد نیز هنرهای قانونی در آن رعایت شده است. معاون پارلمانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ادامه داد: فیلم «قصه‌ها» بر اساس زمان‌بندی در سینماها اکران شده و نیازی نیست نسبت به فیلمی که به مشکلات اجتماعی و فرهنگی جامعه می‌پردازد، نگران باشیم. وی در ادامه تصریح کرد: هر فیلمی که به اکران می‌رسد و مجوز می‌گیرد دلیل بر این نیست که همه قسمت‌های آن مورد تأیید وزارت فرهنگ باشد اما زمانی که کلیت آن مورد تأیید باشد و به مشکلاتی که متوجه جامعه است بپردازد، نیازی به نگرانی ندارد هرچند که بعضی قسمت‌های آن منطبق با سلاطین همگان نباشد. نوش‌آبادی که به خانه ملت سخن می‌گفت در ادامه تأکید کرد: نباید فضا را بسته نگه داشت و با نقدهای غیرسازنده به تولیدکنندگان فیلم حمله کرد؛ مخصوصاً در کشوری که اقتدار امنیتی در نظام جمهوری اسلامی وجود دارد، حرف‌های خشن و غیر قانونی نیست به محصولاتی که مجوز قانونی دارند، زبده نیست. سخنگوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در ادامه با بیان اینکه اگر هنرمند اجازه نداشته باشد معضلات جامعه را در چارچوب قانون نشان دهد، هرج و مرج ایجاد می‌شود، یادآور شد: خاصیت فیلم «قصه‌ها» این است که گاهی مشکلات را با نگاه وسیع‌تر و گاهی هم مبالغه آمیزتر بیان کرده که این طبیعی است. وی افزود: به طور کلی به دلیل اعمال نظارت‌ها و بررسی محتوای دقیق فیلم‌ها و عضویت از تمامی نهادهای نظارت کننده در شورای اکران، نگرانی نیست به محتوای این فیلم و فیلم‌های دیگر که موفق به دریافت مجوز می‌شوند، وجود ندارد. معاون پارلمانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در پایان با بیان اینکه اجازه نمی‌دهیم به خاطر نمایش فیلمی که مطابق سلیقه بعضی افراد نیست به اصول مدنی تعرض شود، خاطر نشان کرد: اصلاحات لازم روی فیلم «قصه‌ها» صورت گرفته و اینکه کسی بخواهد به آن از زاویه‌ای سیاسی نگاه کند درست نیست و نظر این وزارتخانه فصل الخطاب قانونی است.

علیرضا افتخاری:

بزرگترین آرزویم اجرای کنسرت شجریان در ایران است

علیرضا افتخاری اجرای کنسرت توسط محمدرضا شجریان در ایران را بزرگترین آرزوی موسیقایی خود دانست. این خواننده در گفتگو با ایسنا اظهار کرد: بی‌صبرانه منتظر روزی هستم که استاد محمدرضا شجریان بعد از چند سال دوری از اجرای زنده در ایران، کنسرتی را برگزار کند تا من با افتخار و به‌عنوان هنرمندی در عرصه موسیقی با یک سید گل بزرگ، یکی از تماشاگران کنسرت این خواننده ارزشمند موسیقی کشور باشم. او ادامه داد: من همواره در گفتگوهایی که با مطبوعات و رسانه‌ها داشتم، از تلاش‌های استاد شجریان در عرصه اعتلای موسیقی ایرانی سخن گفته‌ام. امیدوارم روزی برسد که این خواننده موسیقی ایرانی بتواند در ایران کنسرت برگزار کند. خواننده «نیلوفرانه» در بخش دیگری از سخنانش گفت: در روزهای گذشته، در رسانه‌ها اخباری را دیدم مبنی بر احتمال حضور استاد شجریان در اجرایی زنده، کما اینکه ایشان در همایش «حافظ» اعلام آمادگی کرد که به اجرای کنسرت در ایران علاقه‌مند است. به هر ترتیب حتم دارم، حضور این هنرمند بزرگ در اجرای زنده، آنهم بعد از سال‌ها می‌تواند حرکتی تازه در جریان آشتی مخاطب با موسیقی ایرانی در شکلی فراگیر باشد که امیدوارم محقق شود. چندی پیش زمزمه‌هایی مبنی بر همکاری محمدرضا شجریان با ارکستر موسیقی ملی ایران شنیده شد، اما این خبر هنوز از سوی منابع رسمی تأیید نشده است.

سینمای جهان

گفتگو با ژاک اودیبار فیلمساز بزرگ فرانسوی به مناسبت زادروزش:

«سینما، یعنی ایده‌ها»

آفتاب یزد – دنیا میر کوتلی: ژاک اودیبار سال‌هاست خودش را به عنوان یکی از بزرگترین فیلمسازان مؤلف و صاحب‌سبک به سینما شناسانده است. آثار او هم به لحاظ داشتن خلاقیت‌های ساختاری و بصری، و هم به لحاظ داشتن فلسفه خاصی که دیدگاه او را نسبت به دنیای پیرامون‌اش شکل می‌دهد، معنا و اهمیت ویژه‌ای در سینمای امروز فرانسه و جهان پیدا می‌کند. از اودیبار تا به حال ۶ فیلم به نمایش درآمده که از بین آنها فیلم از تپش افتاد، یک پیام‌آور، و زنگار و استخوان نزد خوره‌های سینما در ایران محبوبیت ویژه‌ای دارند. هفتمین فیلم اودیبار «دیهان» نام دارد که در جشنواره کن امسال با ۱۸ فیلم دیگر برای دریافت نخل طلای بهترین فیلم رقابت می‌کند. دو سال پیش ترجمه گفتگوی جذاب و مفصل ژاک اودیبار و اصغر فرهادی و میشال ازناویسیوس را به نقل از کافه سینما منتشر کردیم و حال به مناسبت شصت‌وسومین زادروز اودیبار، متن یک گفتگوی کوتاه با این فیلمساز بزرگ را برای شما عاشقان سینما منتشر می‌کنیم.

*** بازیگران فیلم‌ها پتان را چگونه انتخاب می‌کنید؟**

وقتی مشغول نوشتن فیلمنامه هستم نمی‌توانم به بازیگران فکر کنم. چون نمی‌خواهم یک شیوه خاص بازیگری، خلاقیتم را محبوس کند. در سقوط مردان را بنگر (Regarde les hommes tomber) چیزی که برای من یک شانس بزرگ محسوب می‌شد، پذیرفتن نقش توسط ژان‌لویی ترینتینیان بود. به هر حال او بازیگری است که تأثیر بزرگی بر من به عنوان یک تماشاگر نوجوان سینما گذاشته بود و برایم تجسم جذابیت مردانه بود. او اول نقش را رد کرد و بعد پذیرفت. جریان از این قرار است که اولین روز فیلمبرداری، ژان‌لویی به بازیگر زن نقش مقابل‌اش نگاه می‌انداخت و از صحنه خارج شد؛ دستیارم به طرف من آمد و گفت: «یک مشکل دارم. اینکه ژان‌لویی دیگر نمی‌خواهد در فیلم شما بازی کند!» وحشت برم داشت. یادم می‌آید که با ژان‌لویی شروع کردم به حرف زدن و او فقط نگاهم می‌کرد. نمی‌دانم دقیقاً چه چیزهایی بهش گفتم، فقط خاطرم هست که مونولوگم سی دقیقه طول کشید! او سرانجام بازی در فیلم را پذیرفت. حالا درباره انتخاب متیو

*** چگونه یک الهام به ذهن تان می‌رسد؟**

نوشتن یک فیلمنامه از من وقت زیادی می‌گیرد. مثلاً برای نوشتن لب‌خوانی‌ام کن، چهار سال وقت صرف کردم که البته برایم هیچ افتخاری هم ندارد! اینها دیگر همه‌چیز به حوصله و بازویسی‌های مکرر بستگی دارد که نویسنده را هر لحظه به یک کشمکش درونی پرتاب می‌کند. فیلمنامه‌نویسی روندی تدریجی و فرساینده است. در دوران لب‌خوانی‌ام کن فهمیدم که به افزایش آزاد نیاز دارم و فقط زمان است که این شرایط را برایم فراهم می‌کند.

*** خشونت و عشق را چگونه به تصویر می‌کشید؟**

همه می‌دانند که خشونت و عشق موجود در فیلم‌ها حقیقت ندارد؛ اینجا درست همان‌جایی است که سینما دروغ می‌گوید. از خشونت متفرم و در اینکه پدیده‌های نفرت‌انگیز است هیچ شک و بختی وجود ندارد. احساس می‌کنم با نمایش خشونت، پا را از حریم خودم فراتر می‌گذارم.

*** سینما در یک کلام یعنی حسرت‌ها و آرزوها؟**

سینما یعنی ایده‌ها.

تجسمی

پرفورمنس «آفتابه لگن هف دس» به کار خود پایان داد

پرفورمنس «آفتابه لگن هف دس» نادر مشایخی در گالری بوم با استقبال شایان توجه علاقمندان به هنر و نیز برپایی جلسه پرسش و پاسخ به کار خود پایان داد؛ اثری شامل موسیقی بر اساس نت‌های ابداعی مشایخی، نقاشی با چشمان بسته توسط «هماز کانی» با متراپ‌های عجیبی مانند جارو، فرچه دستشویی و لگن و نیز نمایش ویدئو آرت «فروز و زبورپر» که تلاش کرد مفهومی دیگرگونه از تکرار را نشان دهد. به گزارش هنرانلاین، در این جلسه نادر مشایخی با اشاره به اینکه اجرای دوم این پرفورمنس بسیار کامل‌تر و متفاوت‌تر از هفته قبل بود، اظهار داشت: «خوشبختانه اجرای این هفته نسبت به مراسم افتتاحیه بسیار منسجم‌تر بود و این را کسانی که در دو اجرا حضور داشتند به خوبی حس کردند. در این اجرا آنچه برایم اهمیت داشت این بود که نتوانم نقاشی را پیش‌بینی کنم. نقاش نسبت به تمام صداها یکی می‌شنید بدون این که از قبل درباره‌شان فکر کرده باشد واکنش نشان می‌داد. از سوی دیگر مخاطبان با توجه به وجود این صداها و کاری که نقاش انجام می‌داد دریافت‌های مختلفی داشتند که این همان کنش اصلی پرفورمنس آفتابه لگن به شمار می‌رود.» در بخش دیگری از این جلسه، مشایخی در پاسخ به این سؤال پرسشگرانی که هم‌زمان با نقاشی و اجرای پرفورمنس در این مراسم حضور داشتند، گفت: «هیچ وقت نتوانستم ترجمه‌ای از یک هنر را در هنر دیگر پیاده کنم و این غیر قابل لمس است زیرا بسیاری از قوانین موجود در واقع یک قرارداد است نه واقعیت. بنابراین نمی‌توانم هنری را به هنر دیگر ترجمه کرد.» خالق سسمفونی مولانا ادامه داد: «نکته‌ای که در این اجرا وجود دارد تکرار است و تکرار دقیقاً یعنی اینکه هیچ چیزمطلق نیست. این پرفورمنس باعث شد مخاطب به نقاشی و موسیقی دقت بیشتری کند و تمایزها را تشخیص دهد. این نکته را کافیتس وقتی به یک موسیقی خاص گوش می‌دهید مورد توجه قرار دهید. اگر ۱۰۰ بار به یک موسیقی گوش دهید به طور حتم هر بار برداشتی نو خواهیم داشت و این یعنی تکرار. مشایخی با اشاره

"خندوانه"؛ ستایش خنده در جامعه‌ای که شاد نیست

واقعیت این است که جامعه ما از "بحران خنده" به شدت رنج می‌برد. خیلی‌ها حتی یادشان نمی‌آید آخرین بار کی از ته دل خندیده‌اند. کافی است در خیابان به چهره افراد نگاه کنید تا ببینید چقدر اخم‌ها در هم است و کمتر چهره‌ای می‌بینید که بشاش به نظر برسد. به گزارش عصر ایران، چندی پیش، رئیس انجمن علمی روانپزشکان ایران اعلام کرد که بر اساس تحقیقات به عمل آمده، بیش از یک پنجم مردم ایران درگیر مشکلات عصبی و افسردگی هستند و این رقم در تهران به یک سوم جمعیت می‌رسد. تحقیقات بین‌المللی متعددی نیز وجود دارد که نشان می‌دهند مردم ایران در میان ناخوش‌ترین مردمان جهان قرار دارند. به عنوان یک نمونه، پژوهش علمی انجام شده توسط دانشگاه کوئینزلند استرالیا که سال‌ها به طول انجامید نهایتاً به تهیه نقشه‌های شادی و افسردگی مردم جهان، انجامید که نشان می‌دهد مردم ایران در میان افسرده‌ترین مردم جهان هستند که با توجه به آنچه عیناً در سطح جامعه می‌بینیم و آمارهای داخلی، چندان هم دور از واقعیت به نظر نمی‌رسد. هر چند که این امر ریشه‌های جدی و عمیقی دارد که پرداختن بدان در این مجال نیست اما هر اقدامی ولو کوچک برای تزریق شادی و خنده به جامعه ایران، بسیار پیش از آنچه تصور می‌شود، ارزشمند و مهم است چرا که گامی در جهت بحران زدایی از روان جامعه به شمار می‌رود. در میان برنامه تلویزیونی شبکه‌های صدا و سیما که عمدتاً سیاسی، خبری، کم‌خاصیت‌ویی، بهره‌ورانه‌بار هستند، برنامه "خندوانه" به مجری گری "رامبد جوان" هر شب ساعت ۲۲ به روی آنتن شبکه "نسیم" می‌رود. موضوع اصلی این برنامه در ابتدای برنامه از مخاطبان‌ش می‌خواهد چند ثانیه‌ای را همراه با او و مهمانان برنامه، بخندند. شادی موجود در استودیو و خنده‌های مجری، از صفحه تلویزیون‌ها به خانه‌ها می‌آید و بسیاری از مخاطبان را با خود همراه می‌سازد و این، البته دلیل علمی دارد که بیان سساده‌اش این است که خنده قهقهه‌ای، در این برنامه، هم درباره خنده صحبت می‌شود، هم آیت‌های شاد اجرا می‌شود و هم میهمانان برنامه با بی درمانی دواست.